

Sygnatura akt I C 22/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Dagmara Kos

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Bartel

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2017 roku w Sieradzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna w W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Sieradzu w dniu 7 grudnia 2016 r. w sprawie sygn. akt I Nc 131/16,
2. oddala powództwo,
3. zasądza od powoda (...) Bank Spółka Akcyjna w W. na rzecz pozwanego D. S. kwotę 5.417,00 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. zasądza od powoda (...) Bank Spółka Akcyjna w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę 7.329,00 (siedem tysięcy trzysta dwadzieścia dziewięć) złotych tytułem brakującej opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 22/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 listopada 2016 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wnosił o zasądzenie nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym na jego rzecz od pozwanego D. S. kwoty 195.457,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzone nim roszczenie wynika z czynności bankowej objętej umową kredytu gotówkowego z dnia 29 sierpnia 2014 r. nr (...), jaką pozwany zawarł z jego poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G..

(pozew- k.2-5)

W dniu 7 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie sygn. akt I Nc 131/16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozewem należność.

(nakaz zapłaty wydany w sprawie sygn. akt I Nc 131/16- k.29)

W dniu 27 grudnia 2016 r. pozwany wniósł zarzuty od wydanego nakazu zapłaty, którymi zaskarżył go w całości podnosząc nieudowodnienie istnienia, wysokości oraz wymagalności wierzytelności dochodzonej pozewem, brak wykazania wysokości odsetek naliczonych przez

powoda, nieważność umowy kredytu, zamieszczenie w umowie niedozwolonych klauzul umownych, brak wykazania przekazania przez bank pozwanemu środków pieniężnych i brak wymagalności roszczenia i wnosił o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

(zarzuty- k.33-58, k.69-91)

W odpowiedzi na zarzuty pozwany podtrzymał żądanie pozwu w całości.

(odpowiedź na zarzuty- k.95-100)

Na rozprawie w dniu 17 marca 2017 r. nikt się nie stawił.

(protokół rozprawy- koperta k.176)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 sierpnia 2014 r. pozwany D. S. zawarł z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...) przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych. Na podstawie tej umowy bank udzielił mu kredytu gotówkowego w wysokości 199.838,03 zł. Wskazany kredyt przeznaczony był częściowo na spłatę zobowiązań pozwanego w kwocie 151.846,13 zł z tytułu umowy kredytu nr (...) zawartej wcześniej z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G. i zgodnie z pisemną dyspozycją pozwanego wypłacony w następujący sposób:

- kwota 38.000,00 zł przelewem na rachunek wskazany przez pozwanego w dyspozycji,
- kwota 151.846,13 zł przelewem na rachunek wskazany przez pozwanego w dyspozycji,
- kwota 9.991,90 zł z tytułu prowizji od udzielonego kredytu przelewem na rachunek banku.

Wskazany kredyt udzielony został na okres od 27 sierpnia 2014 r. do 29 sierpnia 2024 r. i miał być spłacony w 120 ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych 29 dnia każdego miesiąca w kwotach po 3.224,49 zł za wyjątkiem ostatniej raty, która wynosić miała 3.223,25 zł. Kredyt oprocentowany miał być według zmiennej stopy procentowej która w dniu zawarcia umowy ustalona została na 14,90 %. Skutkiem braku płatności po powstaniu wymagalnej zaległości było między innymi uprawnienie banku do wypowiedzenia umowy zgodnie z jej postanowieniami. Bank mógł więc wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia zawiadamiając kredytobiorcę o wypowiedzeniu listem poleconym.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy kredytu- k.102-104, poświadczona za zgodność z oryginałem dyspozycja uruchomienia kredytu- k.106)

Kwota udzielonego pozwanemu na podstawie zawartej umowy kredytu została wypłacona przez bank zgodnie z jego dyspozycją.

(poświadczona za zgodność z oryginałem dyspozycja uruchomienia kredytu- k.106, wydruki systemu księgi głównej banku- k.118-121)

Na podstawie uchwały zwyczajnego walnego zgromadzenia (...) Bank Spółka Akcyjna w W. z dnia 25 maja 2015 r. doszło do połączenia (...) Bank Spółka Akcyjna w W. (spółka przejmująca) z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G. w trybie art. 492 § 1 kodeksu spółek handlowych przez przeniesienie całego majątku (wszystkich aktywów i pasywów) (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G. na rzecz (...) Bank Spółka Akcyjna w W..

(poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia odpisu zupełnego z KRS dotycząca powoda- k.7-21)

W dniu 29 lutego 2016 r. pozwany na poczet spłaty kredytu wpłacił powodowi kwotę 2.655,85 zł. Od tego czasu zaprzestał on spłacania rat udzielonego mu kredytu.

(historia rachunku kredytowego- k.110)

Po zaprzestaniu przez pozwanego spłaty rat kredytu powód wystosował do niego pismo z dnia 28 czerwca 2016 r. zatytułowane „Warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt gotówkowy/ o kredyt konsolidacyjny nr (...)”. W treści tego pisma powód poinformował pozwanego o wysokości jego zaległości z tytułu umowy kredytu i wezwał go do dokonania w terminie 14 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania tego pisma, spłaty tej zaległości powiększanej o odsetki wynoszące aktualnie 9,90 % i poinformował go też o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania tego pisma, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Jednocześnie poinformował on pozwanego w tym piśmie, że jeśli nie skorzysta on ze wskazanych w nim uprawnień, wypowiada mu umowę o kredyt gotówkowy/ o kredyt konsolidacyjny nr (...) z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od dnia doręczenia tego pisma. Powód powiadomił też w nim pozwanego, że jeśli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego to jest zadłużenia przeterminowanego na dzień wypowiedzenia oraz wszystkich naliczonych rat i odsetek od dnia wypowiedzenia do dnia spłaty, wypowiedzenie stawnie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach. Wskazane pismo doręczone zostało pozwanemu w dniu 1 lipca 2016 r.

(poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia warunkowego wypowiedzenia umowy- k.111-112, poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia potwierdzenia odbioru warunkowego wypowiedzenia umowy- k.113-114)

Po otrzymaniu wskazanego pisma pozwany nie dokonał na rzecz powoda żadnej wpłaty.

(bezsporne)

Ustalen stan faktycznego co do zawarcia umowy kredytu z dnia 29 sierpnia 2014 r. Sąd dokonał na podstawie złożonej przez pozwanego poświadczonej za zgodność z oryginałem kserokopii dokumentu obejmującego tą umowę. Choć pozwany kwestionował, by osoba zawierająca w imieniu banku tę umowę była uprawniona do reprezentowania banku przy tej czynności a powód nie przedstawił pełnomocnictwa J. P. do działania w imieniu (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w G. przy zawarciu umowy kredytu, Sąd uznał, iż umowa ta była ważna i skuteczna. Uruchomienie środków pieniężnych na podstawie tej umowy, zgodnie z pisemną dyspozycją pozwanego, udokumentowane złożonymi przez powoda wydrukami systemu księgi głównej banku, wskazuje na dorozumiane potwierdzenie tej umowy przez zarząd banku (art. 103 § 1 kc). Podkreślić przy tym należy, iż potwierdzenie umowy w rozumieniu wskazanego przepisu nie wymaga zachowania szczególnej formy. Jednocześnie pozwany kwestionując, by on sam zawierał tę umowę, okoliczności tej w żaden sposób nie wykazał. Tymczasem zgodnie z ogólną regułą dowodową wynikającą z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu ciąży na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pod dokumentem umowy kredytu złożony jest podpis pozwanego, którego autentyczności nie kwestionował a przy tym do lutego 2016 r. spłacał on raty kredytu wynikające z tej umowy, co jednoznacznie wskazuje na fakt, iż umowę tę zawarł. Jednocześnie wbrew twierdzeniom pozwanego przedmiotowa umowa kredytu zawiera wszystkie niezbędne w myśl art. 69 ust. 2 ustawy prawo bankowe elementy.

Jeśli chodzi o kwestionowany przez pozwanego fakt uruchomienia środków pieniężnych na podstawie umowy kredytu z dnia 29 sierpnia 2014 r., to Sąd ustalił go na podstawie przedstawionych przez powoda dyspozycji pozwanego co do uruchomienia kredytu i wydruków systemu księgi głównej banku, które potwierdzały zrealizowanie tych dyspozycji a także na podstawie zachowania samego pozwanego, który do lutego 2016 r. spłacał raty wskazanego kredytu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 1988 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie

kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych

w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przedmiotowej sprawie pozwany zawarł w dniu 29 sierpnia 2014 r. z pośrednikiem prawnym powoda umowę kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych, która to umowa określała obowiązki kredytobiorcy.

Pozwany nie spłacał terminowo rat kredytu udzielonego mu na podstawie wskazanej umowy stąd też powód w myśl § 9 ust. 2 pkt 1 tej umowy miał prawo do wypowiedzenia mu jej. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu powód złożył pozwanemu pismem z dnia 28 czerwca 2016 r. zatytułowanym „Warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt gotówkowy/ o kredyt konsolidacyjny nr (...)”

Ponieważ pozwany zgłosił zarzut niewymagalności roszczenia dochodzonego pozwem wobec nieskuteczności dokonanego wypowiedzenia umowy kredytu, Sąd w pierwszej kolejności zajął się tym zarzutem, gdyż uznanie go za zasadny czyniło zbędnym rozpoznawanie jego dalszych zrzutów zgłoszonych w zarzutach od wydanego nakazu zapłaty.

§ 12 umowy kredytu z dnia 29 sierpnia 2014 r. przewidywał, że bank mógł wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu.

W piśmie z dnia 28 czerwca 2016 r. powód wezwał pozwanego do spłaty zaległości wynikającej z umowy kredytu w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania tego pisma i poinformował go, że w przypadku braku spłaty zaległości w tym terminie bądź nie złożenia w analogicznym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia, pismo to należy traktować jako wypowiedzenie umowy kredytu. Biorąc pod uwagę sposób skonstruowania wskazanego pisma i jego treść, zdaniem Sądu, nie można uznać, by stanowiło ono wypowiedzenie umowy kredytu. Połączenie bowiem w jednym piśmie wezwania do uregulowania należności i jednocześnie przyjęcie, że stanowi ono wypowiedzenie umowy na wypadek niezadośćczynienia powyższemu wezwaniu, czyni wypowiedzenie umowy niejednoznacznym. Z tak sformułowanego oświadczenia, nie sposób wywnioskować chociażby tego, w jakiej dacie umowa ulega rozwiązaniu, to jest w jaki sposób liczyć należy okres jej wypowiedzenia. Jasny i jednoznaczny jest jedynie przekaz obejmujący informację w zakresie wezwania do zapłaty i terminu w jakim pozwany winien spełnić swoje świadczenie oraz informacja o możliwości i terminie złożenia przez niego wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Zachodziłaby jednak zawsze wątpliwość, czy umowa nadal wiąże strony, w przypadku częściowej zapłaty należności albo w przypadku zapłaty żądanej kwoty przez pozwanego i błędnego jej zarachowania.

Gdyby jednak uznać hipotetycznie, że doszło do złożenia przez powoda oświadczenia o wypowiedzeniu pozwanemu umowy kredytu w piśmie z dnia 28 czerwca 2016 r. to i tak byłoby ono nieskuteczne, ponieważ dokonane było z zastrzeżeniem warunku zawieszającego.

Art. 89 kc stanowi, że z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego. W przepisie tym z jednej strony potwierdzona została ogólna zasada dopuszczająca ustanowienie warunku w każdej czynności prawnej, z drugiej natomiast wskazane zostały jej ograniczenia (wyjątki). W doktrynie i orzecznictwie dominuje pogląd, że wypowiedzenie umowy, jako jednostronne oświadczenie woli o charakterze kształtującym prawo, nie może być złożone z zastrzeżeniem warunku w rozumieniu art. 89 kc. Pozostawałoby to w sprzeczności z istotą tego rodzaju czynności, której celem jest definitywne uregulowanie łączącego strony stosunku prawnego. Klóciłoby się z tym uzależnienie takiego skutku od zdarzenia przyszłego i niepewnego, na które strony nie mają wpływu.

Ponieważ zatem powód nie złożył pozwanemu skutecznego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, nie nastąpił skutek w postaci wymagalności kredytu. Wobec powyższego Sąd uchylił wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 7 grudnia 2016 r. w sprawie sygn. akt I Nc 131/16 nakaz zapłaty i oddalił powództwo jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.417,00 zł, na którą to kwotę złożyły się opłata

skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 5.400,00 zł ustalone stosownie do treści § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. poz. 1804 ze zm.). Sąd uznał, że nakład pracy pełnomocnika pozwanego, sprowadzający się do sporządzenia zarzutów od nakazu zapłaty i jednego pisma procesowego, nie uzasadnia przyznania mu wynagrodzenia w kwocie przewyższającej stawkę minimalną.

Co do nie pokrytych kosztów sądowych w zakresie opłaty od zarzutów, od uiszczenia której pozwany został zwolniony, to Sąd na podstawie 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016, poz. 623) zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Sieradzu kwotę po 7.329,00 zł stanowiącą tę opłatę.